

talte forleden (Berg), vilde lade smutte igennem. Frederikshavns Havn smutter maasse igennem, Ribe Fjernbane smutter maasse igennem, men dette Lovforslag gjør det sikkert ikke. Jeg tror, at den almindelige Spaadom, som er bleven udtalt, den Spaadom, som Messifoseles giver Siebel: Hver Blomst — det vil her sige hver Lov — skal visne i din Haand, vil rimeligvis ogsaa ramme dette Lovforslag; det er jeg meget bange for, men jeg haaber dog, at det en gang skal lykkes, og det kan ikke vare længe, at finde det Brevand, der kan hælde denne Forbandelse, saaledes at Fortryllelsen med eet Slag hæves. Saa vil ogsaa denne Blomst kunne trives, før sker det naturligtvis ikke, det er ganske vist. Men da, naar vi først ere komne til det Standpunkt, at der overhovedet kan føres Noget igennem, saa er jeg overbevist om, — ogsaa efter den Debat, der i disse Dage er bleven ført i denne Sal, og navnlig efter den høitærede Ministers Udtalelser, — at dette Lovforslag ikke alene vil smutte igennem, men gaa rask og glædelig igennem.

Jeg skylder endnu det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) at kvittere for Modtagelsen af nogle Bemærkninger. Medens det ærede Medlem var overordentlig heldig i sine almindelige Udtalelser om denne Sag, Udtalelser, for hvilke jeg er ham oprigtig Tak skyldig, kan jeg ikke sige det Samme med Hensyn til hans Udtalelser om Enkelthederne. Jeg tror, at det ærede Medlem der noget mere lod sig lede af en personlig Følelse end af, hvad der egentlig er det Rigtige med Hensyn til disse Forslag, tilmed naar det ikke gaar ud over Enkeltmand som mig — vi ere jo 14. Hans Dom var virkelig der, saa forekommer det mig, præget af en vis Ubillighed. Det ærede Medlem gav imidlertid med sædvanlig elstværdig Oprigtighed Oplysning om, hvorfor det hidrørte, en Oprigtighed, der har forskaffet ham saa mange Venner i og udenfor denne Sal, og som gjør, at man gjerne forhandler med ham, selv hvor han er den ivrigste Modstander. Altsaa, jeg talter det ærede Medlem for denne Oprigtighed og vil skrive en hel Del af hans Bemærkninger paa denne Regning, for hvis Betaling jeg herved kvitterer. Det ærede Medlem lod det navnlig gaa udover Lovforslagets 1ste Afsnit, formodentlig fordi det ærede Medlem har antaget, at dette nærmest var forfattet af mig som Jurist. Jeg skal nu hverken bekræfte eller benægte dette, jeg vil ikke sige, at jeg er Fader til alle Enkelthederne, jeg har i den Henseende rettet mig ikke saa lidet efter Medforslagsstillerne; men dette kommer ikke i Betragtning, jeg bærer gjerne Ansvar. Hvad det ærede Medlem navnlig antede over, var, at vi vilde lade Folkethinget og Landsthinget vælge nogle af Direktørerne, end-

videre, at vi havde benyttet den kongelige Anordning i to Tilfælde, og for det Tredie, at vi havde taget Finantsudvalget med. Jeg tror, at det ærede Medlem, som ikke videre motiverede sin Kritik, har taget meget feil, hvis han tror, det ikke vilde være konstitutionelt rigtigt, at ogsaa Rigsdagen indirekte blander sig noget ind i Administrationen. Det ærede Medlem maa med Hensyn til, hvad der er rigtig Konstitutionalisme, ikke tage Hensyn til de forkrøblede konstitutionelle Tilstande i dette Land. Det ærede Medlem maa huske paa, at vor Konstitution er saa overmaade ung, og at den i den korte Tid, den har bestaaet, er bleven saaledes forgiftet og har faaet saadanne Livsaar, at den endnu ligger i Krampetræninger, endnu ikke har forvundet det. (Th. Nielsen: Huff paa Stuart Mill!) Jeg kjender ikke Stuart Mill, har aldrig læst ham, jeg anser ham for en søbladen Filosof. Det ærede Medlem kan gaa til andre Landes Forsatninger, som have bestaaet i længere Tid end vor, f. Ex. til vort Naboland Sverrig, hvis Forsatningsforhold jo ere ganske anderledes konsoliderede og faste, end vore ere eller kunne være, og det ærede Medlem vil da se, at Rigsdagen der endog direkte bestyrer hele Rigsbanken og Rigs-gjælds-kontoret, og at den har en ganske anderledes Indflydelse, og Sverrig har aldrig sølt nogen Ulempe derved. Jeg tror, at en Rigsdag gjør meget vel i ikke at lade sig skyde tilbage og kun holde sig paa Defensiven, nei, paa Omraadet, hvor det er rigtigt at tiltage sig nogen Myndighed, og hvor det ikke er forbudt i Konstitutionen, skal man søge at gjøre sig gjældende. I Sverrig har jo Rigsdagen endog ganske væsentlig og overordentlig Indflydelse paa Domstolene. Det ærede Medlem veed maasse, at der aarlig vælges ud af Rigsdagen Repræsentanter, som have det Hverv at undersøge, om Dommerne i Højesteret have gjort deres Pligt i Aarets Løb. De have en Justitsombudsmand, som har det Hverv at se paa Fingrene enhver Dommer og Embedsmand og har at gjøre Indstilling til Rigsdagen om, hvorvidt han røgter sin Pligt. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal være saa bange for at lade Rigsdagen tage Initiativ ogsaa udenfor de daglige Sager, hvis man kunde komme overens derom med Regjeringen og Landsthinget. Men kan man ikke det, er det ogsaa det Samme; det er en mere tilfældig Bestemmelse, som forresten er hentet ud fra den italienske Betænkning. Den er nok værd at læse, den er oversat paa Lyst, saa der kan det ærede Medlem gjøre sig bekendt med den. Det var med Hensyn til Valget af Direktionsmedlemmer gennem Rigsdagen. Det andet Punkt, det ærede Medlem antede over, var, at vi havde brugt den kongelige Anordning. Det forstaar jeg virkelig ikke. Mener